

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlvm III. Presbyter.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

Presbyter.

PARAPHRASIS.

Actus sacros Ordines conferat, ordinati non consequuntur executionem legitimam, antequam cum ipsis dispensetur, ut dictum est supra tit. 13. de Episcopo qui Episcopatu renuntiavit. Ergo eadem ratione si talis Episcopus ecclesias, altaria, aut vasa consecret, vel vestes benedicat, non poterunt ea, tanquam sacra, ad sacrificium Missæ adhiberi, nisi dispensatio & rehabilitatio seu reconciliatio Episcopi accedat. Ita concludunt hic Ioann. Andr. Antonius, & in c. consecr. hinc Ioann. Andr. Antonius, & in c. consecr. Etel. & altaris.

Respondeo & dico I. Argumentum hoc probabilissimè conuenit, talia ad sacrum vasum adhiberi non posse, sine Episcopi dispensatione. Cum enim Episcopus v. g. degradatus potestatem non habeat legitimè talia consecrandi, consequens est, quod ea consecrationem non accipiant; in ordine ad legitimam executionem, argum. c. quod autem, 5. de iure patronat.

Respond. II. Non rectè hinc inferunt Canonicitatè, quæ à tali Episcopo consecrata sunt, reconcilianda esse. Ita docet etiam Suarez 3. p. tom. 3. q. 81. l. 4. ver. Violatur etiam: Tum quia Ecclesia non potest violari, cum consecratur: quia violatio seu destructio supponit formam, seu habitum: Tum quia Ecclesia, altare & c. non debent reconciliari, nisi in casibus iure canonico expressis, ut habetur in cit. c. Ecclesijs: Sed casus iste violationis nullo expressus est, ut fatetur Ioann. Andr. II. cc. addens, quod neque in Pontificali orationes pro tali reconciliatione extant: Ergo non est asserenda.

Resp. III. Nihilominus decens est, ut in tali casu simplex aliqua benedictio, ab Episcopo, aut, iussu eius, ab alio sacerdote, cum asperzione aquæ benedictæ, adhibeatur vasis sacris v. g. si à non tolerato, deposito, aut degradato Ministro consecrata fuerint, sicut in simili dixi lib. 5.

Th. mor. tr. 5. c. 5.

n. 14.

***
**

Sacerdos & Diaconi, cum ordinantur, manuum impositionem, tactu corporali, accipiunt. qui ordinandi modus primùm ab Apostolis usurpatus est, ut constat ex S. Paulo 1. ad Timoth. 4. & 2. ad Timoth. 1. & Actor. c. 13. Quod si manuum impositio per obliuionem, aut errorem ommissa fuerit, non est aliquid iterandum; sed in sequente generali ordinatione cautè supplendum, quod prætermisum fuerat. Manuum autem impositio simul fieri debet cum forma verborum, *Accipe Spiritum sanctum & c.* quæ & oratio dicitur, atq; benedictio Episcopalis, c. Presbyter, c. Diaconus. d. 22.

SUMMARIUM.

1. Si in ordinatione presbyteri aut Diaconi ommissa sit manuum impositio, nihil eorum repeti debet, que ritè in ea ordinatione peracta sunt, sed sola manuum impositio supplenda.
2. Materia & forma sacramenti simul, seu eodem tempore (moraliter intelligendo) super ordinandis adhibenda est, ab eodem etiam ministro.
3. In ordinatione clericorum interuenire debet tactus corporalis, neque tamen ad substantiam sacramenti sufficit moralis; curandum autem ex necessitate præcepti, ut sit physicus.
4. In ordinandis diaconis & presbyteris non eodem modo manus imponuntur.

NOTANDVM I. Si in ordinatione Presbyteri, aut Diaconi ommissa sit manuum impositio, nihil eorum repeti debet, quod ritè in eorum ordinatione factum erat, sed sola manuum impositio cautè (id est, ut, quam fieri potest, ab alijs non aduertatur) supplenda est. Si videl. in generali ordinatione, is qui manuum impositionem non

XXX 3. acce.

acceperat, proximè alijs ordinandis assistens quod ipsi deest, consequatur, vti Hostiens. explicat hoc tit. §. Et qualiter conferatur.

2 NOTANDVM II. Materia & forma sacramenti simul, seu eodem tempore super ordinandis adhiberi debent. Idemque sentiendum de alijs sacramentis. Id verò spectata necessitate sacramenti de morali coniunctione intelligendum esse, docui lib. 5. Th. mor. tr. 2. c. 7. n. 8. Adde, quòd idem debeat esse minister, qui manus v. g. Diacono imponit, & verba benedictionis profert: alioquin si alius Minister materiã sacramenti applicet, alius autem formam verborum proferat (quo modo Calvinistæ quibusdam locis baptizare solent) videtur sacramenti collatio irrita esse & repetenda, vti colligitur ex c. quorundam, d. 23. & dixi cit. t. 2. c. 7. n. 7.

3 NOTANDVM III. In ordinatione Clericorum interuenire debet tactus corporalis; v. g. vt manus capiti imponatur, vt patena, calix, liber Euangeliorum tangatur. Verùm ad substantiam sacramenti non requiri ta-

ctum physicum, sed sufficere morale acceptationem oblatis v. g. calicis, morale item manuum impositionem capiti ordinandi factam, tanquam probabile docui lib. 5. Th. mor. tr. 9. c. 5. n. 4. Sed ex necessitate præcepti curandum est, vt verè corporalis & physicus tactus interueniat.

NOTANDVM IV. Formam sacramenti interdum Patres, & Pontifices vocant orationem, seu precem mysticam, vti etiam notavi lib. 5. Th. mor. tr. 8. c. 3. n. 2.

QVÆRES: Vtrum ordinandis diaconis & presbyteris eodem modo manus imponantur. Respondeo: Non eodem modo: Nam in Diaconi ordinatione Episcopus manum dexteram imponit super caput ordinandis, c. Diaconus, d. 23. Sed in ordinatione Presbyteri ambas manus imponit, vt in Pontificali habetur. Sed & ante ordinationem, reliqui præsentis presbyteri iuxta manus Episcopi suas quoq; manus super caput presbyteri ordinandi tenent, c. presbyter, ead. d. & notat Gl. hic. ver. impositio.

TITVLVS XVII. DE FILIIS PRESBYTERORVM ORDINANDIS, VEL NON.

Hoc, & seqq. Titulis, vsque ad xxxiii. agitur de ijs, de quibus dubitari potest, vtrũ ordinari debeant, an verò propter irregularitatem, aliãque causam, ordinatio ipsis deneganda sit. Verùm titulus iste de filijs presbyterorum non omnia comprehendit, quæ in eo tractantur. Quare ita potiùs ponendus esset. De filijs presbyterorum, & alijs illegitimè natis, vtrũ ordinari ac præfici possint.

CAPITVLVM I.

Vt filii.

PARAPHRASIS.

Filij Sacerdotum (quos in sacerdotio genuerunt) & alij ex fornicatione nati, ad sacros Ordines promouendi non sunt; nisi Religiosi fiant: Veruntamen tales Religionem professi ad prælaturam assumi non debent. Sed nec serui, seu mancipia, ordinandi sunt, nisi priùs à dominis suis libertate donentur. Sed de seruis tit. seq.

SUMMA.